

ஊர்ஜனம் ஊர்ஜனம் 3 ஊர்ஜனம் ஊர்ஜனம் ஊர்ஜனம் ஊர்ஜனம் . ஊர்ஜனம் ஊர்ஜனம் ஊர்ஜனம் , ஊர்ஜனம் ஊர்ஜனம்
ஊர்ஜனம் 'ஊர்ஜனம் ஊர்ஜனம் ஊர்ஜனம் ஊர்ஜனம் ஊர்ஜனம் ஊர்ஜனம் ஊர்ஜனம் ஊர்ஜனம் ஊர்ஜனம்
ஊர்ஜனம் 'ஊர்ஜனம் ஊர்ஜனம் ஊர்ஜனம் ஊர்ஜனம் ஊர்ஜனம் ஊர்ஜனம் ஊர்ஜனம் ஊர்ஜனம் ஊர்ஜனம் ! ஊர்ஜனம்
ஊர்ஜனம் ஊர்ஜனம் ஊர்ஜனம் ஊர்ஜனம் . - ஊர்ஜனம் , ஊர்ஜனம் . -

ஊர்ஜனம் ஊர்ஜனம் ஊர்ஜனம்

- ஊர்ஜனம் ஊர்ஜனம் . ஊர்ஜனம் ஊர்ஜனம் -

“அண்ணா அவர்கள் நமது நாட்டுக்குக் கிடதை ஒரு நிதி என்றுதான் சொல்ல வண்டும்” என்றார் தந்தை பெரியார் அஃது உண்மையும் கப்ட. அண்ணா தமிழகத்திற்கு சீர்திருத்த திறவுகோல் ஆவார் . தாழ்ந்து அடிமைபட்டுச் சாதிகளால் சிக்குண்டு கிடந்த மக்களை ஒன்றிணைக்க புறப்பட்ட புரட்சியாளர் ; ; இளைஞர்களின் எழுச்சி தீபம் ; அரசியலையும் , படபைப்புகளையும் தன் இரகண்களாகிக் கொண்டு வாழ்ந்த வள்ளல் ; ; இப்பரீமும் புகழும் பெற்ற அண்ணாவின் படபைப்புகள் பல. கவிதை, கட்டுரை, புதினம் , சிறுகதை, நாடகம் வழக்காடும் மன்றம் என இலக்கியப் பணியில் பன்முகத் தன்மை கெண்டவர் . இவர் படபைப்புகளான நாடகங்களில் கயாண்டுள்ள மொழி நடயைப் பற்றி இக்கட்டுரையில் காணலாம் .

ஊர்ஜனம் ஊர்ஜனம்

மொழி சொற்களால் ஆடகைக் கட்டிக் கொள்கிறது. அவ் ஆடகைகள் பலவாக இருக்கலாம் . படகையும் படபைபாளனை ஓட்டியே அஃது அமகிறது. ஒரு கருத்தை மற்றவர்களுக்குப் புரியவைப்பதற்கு மொழி ஒரு பாலமாக இயங்குகிறது. “நடை என்பது அந்தந்த ஆசிரியரின் தனித்தன்மையை வெளிப்படுத்த வல்லதாகும் . அவரை இனங்கண்டு கொள்ளும் வகையில் அவரவருக்கே உரியதாக இருக்கும் வெளிப்பாட்டின் மொழிப்பாங்கே அது இலக்கியத்தில் அதுவே மிகப் பெரிய சாதனையாகும் என்று

மா.ராமலிங்கம் மொழிநடகைக்கு விளக்கம் தருகிறார். (20 ஆம் நூற்றாண்டு தமிழ் இலக்கியம் ப.160) “அகத்தின் அழகு முகத்தில் திரிவது போல எழுத்தின் அழகு நடையில் வளிப்பட வேண்டும்” (இலக்கியக் கலை ப.145) என்று அ.ச. ஞானசம்பந்தன் நடையைப் பற்றி விளக்குகிறார் இவ்வாறு மொழிநடகை இலக்கியப் படைப்புகளையும் படைப்பாளனையும் இனங்கண்டு கொள்ள மொழி நடகை தேவைப்படுகிறது.

□□□□□□□□□□ □□□□□□□□□□

சந்திரோதயம், சிவாஜி கண்ட இந்து ராஜ்யம் (சந்திரமோகன்), வலேகைக்காரி, ஓர் இரவு, நீதி தேவன் மயக்கம், கண்ணீர்த் துளி என்பன அண்ணாவின நாடகங்கள் ஆகும். இவகையில் மக்கள் ஆண்டாண்டு காலமாக சிக்கலாகக் கிடந்த மட்டப் பழக்க வழக்கத்திலிருந்து வளிக் கொணருகிறார் முதலாளிகளின் மக்களையும் பணத்திமிர் பிடித்த பண்ணையாளர்களின் முகமடிகளையும் தன் சொல்லாலும் வாக்காலும் மக்களாகத் துகிலுரித்துக்காட்டுகிறார். சாமியார்களின் உல்லாச உறவையும், அவர்களின் கபட வசேத்தையும் வளிப்படுத்தும் கருப்புத்தங்கம். ஆறம்படவந்த மறவன் எனலாம்; எனினும் நாடகங்களில் அண்ணா மொழி நடையை நேர்த்தியான முறையில் கயாண்டாள்ளார்; கறுப்பாக உணர்ச்சி நடமைலேலோங்கி நிற்கிறது. அடுத்து உவமை நடமை, அடுக்கு மொழி நடமை, வினா நடமை, போன்றவைகளினால் மொழிநடையைப் பயன்படுத்தியுள்ளார்.

□□□□□□□□ □□□

அண்ணாவின படைப்புகள் அனதைதிலும் உணர்ச்சி மலேழ்ந்து காணப்படுகிறது. நாடகங்களிலும் இது சற்று உயர்வாகவே இருப்பதைக் காணமுடிகிறது. ஒரு கருத்தை வலியுறுத்த இலகுவாகக் கற்றினால் மக்களோ வாசகனோ ஏற்றுக் கொள்வது சற்று குறவை அதையே உணர்ச்சியுடன் கற்றினால் எழுதினால் மக்கள் அதனை உடனே ஏற்றுக் கொண்டுவிடுவார்கள் என்பது அண்ணாவிற் கு திரிந்திருக்க வேண்டும்.

□□□□ □□□□

படைப்புகளில் கயாளப்படும் நடையில் உவமைநடமை மிக முக்கியமானதாகும். கருத்ததைத் தளிவுப்பட கற்றவும் விளங்க வகை கவும் இந்த நடமை தேவை. அண்ணா தனது நாடகங்களில் மிகுதியாக உவமையைக் கயாண்டாள்ளார். “ஓர் இரவு” நாடகத்தில் சூலா என்ற பாத்திரத்தின் மலம் தன் வீட்டிற்குத் திருடவந்தவனை என்னகை காதலிப்பதாக கற்றி நடி என்கிறாள். இதற்கு ஆசிரியர் தந்திருக்கும் உவமை “எனக்கொரு உபகாரம் செய்கிறாயா? களவாடவந்தவனை ஒரு கன்னி உபகாரம் செய் என்று கடைப்து படமெடுத்தாடும் நாடகத்தைப் பார்த்து மாணிக் கம் கொடும் என்று கடைப்து போலிருக்கிறதா?” (ஓர் இரவு ப.35) என்று உவமைக் கருத்தை விளக்க கயாண்டாள்ளார். இதைப் போன்றே ‘சந்திரமோகன்’; நாகடத்திலும் சாதுவிடம் பசேமும் ஆண்டி இந்த சமாதானம் அறிவுரைகள் இப்பொழுது

இருக்கும் சமூலில் ஒத்துவராது. சாதி, மதம் என இவர்களை எப்படி சந்திப்போம் என்று பாருங்கள் என்கிறான் “பாம்பின் வாயிலே சிக்கிய திரைக்கும் புலியின் பிடியிலே சிக்கிய மாணுக்கும் போய்ச் செய்யும் இந்த போதனையைப் பொறுமையாம் பொறுமை பொறுத்ததெல்லாம் போதாதா? (சந்திரமோகன் ப.8)

இந்நாடகத்தில் கங்கு, ரங்கு பாத்திரங்கள் உரையாடலின் போது பல உவமகைகள் பதிவுச் செய்யப் பட்டுள்ளன. “நீ யேயோசித்துச் சொல் புத்தி தீட்சண்யம் இருக்க வணுமடா ரங்கு சதுப்பு நிலத்திலே நடுத்த சுவெகிறவனுக்குக் காலிலே திடம் இல்லாவிட்டால் என்ன ஆகும். அதுபோலத்தான் நமது சாஸ்திர புராணாதிகளிலே உள்ள சமசயங்களைப் போக்க நமக்குத் திரியவிட்டால் நமது பாடும்” (சந்திரமோகன் ப.62) என்கிறார். இதனைக் கேட்ட ரங்கு “ஆமாம் பழச்சாறும் பரூக வணுமும் பழமும் கிடக்கக் கூடாது என்பது போல சிக்கலாக இருக்க” (சந்திரமோகன் ப.62)

‘சந்திரமோகன்’ நாடகத்தில் வீரசிவாஜு பாஹுபணர்களின் வஞ்சக வலையில் வீழ்ந்து விடுகின்றான். சிவாஜுயின் உற்ற தோழனான மோகன் எவ்வளவோ எடுத்துக் கூறுகின்றான். “மராட்டியமே மண்டியிடாதே! வீரமே வீழ்ச்சியுறாதே! மராட்டிய மாவீரர்களே மன்னன் சிவாஜுயை மாற்றான் முன் மண்டியிடச் செய்த கோழிகளானீர் கொடும்மை, கொடும்மை இது. அறிவுலகத்திலே அனைவரும் இதனைக் கண்டித்தே பசேவார் முடி நமது சிவாஜு மன்னனிடம் பிடி இந்த வதேம் ஒதியிடம்” (சந்திரமோகன் ப.112) என்று மராட்டிய மக்களைப் பார்த்து உண்மையை எடுத்துரைக்கும் உணர்ச்சிநடையைக் காணமுடிகிறது. மலேமும் மோகன் காக்கட்டர் என்பவரிடம் நீங்கள் நயவஞ்சகத்தால் ;எங்கள் சிவாஜுயை மண்டியிட வகைக முயற்சி செய்கிறீர்கள் அதுமக்கள் மத்தியில் உண்மை ஒருநாள்திரியும் என்பதை. “காக்கட்டர்மே மண்டியிடும் மன்னர்கள் மட்டுமே மாநிலத்தில் உள்ளனர் என்று எண்ணாதீர். மக்கள் மனமயக்கம் வகை விரவிலே தளியப் போகிறது. அப்போது உங்கள் அட்டகாசம் அடியோடும் ஒழியும்” (சந்திரமோகன் ப.114) என்று கூறுகிறார். மோகன் சிவாஜுயிடம் எவ்வளவோ எடுத்துரைத்து ஒருவழியாக கபடக்காரர்களிடமிருந்து தன்னை விடுவித்துக் கொள்கிறார். விளவைமீண்டும் மோகனைச் சந்தித்து

“அஞ்சாநடுஞ்சுபடதைத் நீ மக்களிடம் பரவி இருக்கும் மயக்கத்தைப் போக்கு வாளால் அரசுகளை அமதைது விடலாம். ஆனால் அதுநிலகைக அறிவு தவே. அந்த ஆயுத்தத்தை வீசு, நாடும்ழுவதும் வீசு, பட்பித்தொட்டிகளில்லாம் வீசு, மக்களை வீரர்களாகக்”;. (சந்திரமோகன் ப.118) என்று உணர்ச்சி ததும்ப தன் கருத்துகளை முன்கூறுகின்றார். காதல் Nஹதி’ என்ற நாடகத்தில் பொன்னும் தங்கவலேமும் உரையாடும் பாகத்தில் அண்ணா உவமையைத் தெளிவாகக் கையாண்டுள்ளார். “ஊத்து கிடகை காத இடத்தில் வெட்டி வெட்டி பார்த்தா என்ன பலன் காணமுடியும் அதைப் போல சுகுணாவும் நமக்கும் காதல் வளரந்து என்பிரயோசனம்” (காதல் Nஹதி ப.170) என்று பாமர மக்களும் அறிந்து கொள்ளும் எளிமையான உவமகைகளைப் பதத்துக்காட்டியுள்ளார்.

□□□□□□ □□□□ □□□

மொழி நடையில் புதிய உத்தியகை கையாண்டவர்கள் படபைபுலகில் வற்றிப் பற்றுகின்றனர். பாரதி, பாரதிதாசன்,; ம.வ, புதுமபைபித்தன், அப்தில் ரகமான என்பட்டியல் நீலும் அந்தவகையில் அண்ணாவின் எழுத்து நடகைகும் பசேசு நடகைகும் மிக முக்கியமான நடகை, என்றால் அஃது அடக்கும் மொழி நடகை எனலாம். “இலக்கிய படபைபாளியை இனங்கண்டு கொள்வதற்கு அவர்களது மொழி நடபைபெரிதும் பயன்படுகிறதென்பதில் ஐயமில்லை” (நடையியல் ப.34) என்று ஈ.நீ திவானன் கூறிப் பிடுவது இங்கு உற்றுநோக்கத் தக்கது. ‘வலேகை காரி’ நாடகத்தில் பரமனும் மணியும் உரையாடுகின்றனர். பரமனிடம் மணிகூறுவதுபோன்று “சட்கோழையைப் போல பசோதே இப்பொழுது நீ ஏழையல்ல” (வலேகை காரி ப.38) என்ற அடக்கம் மொழியகை கையாண்டுள்ளதைக் காணமுடிகிறது. இதே போன்று சுகிலா தனியாக இருக்கும்

பொழுது அறையில் திருடன் புகுந்து விடுகின்றான். இரவருக்கும் வாக்குவாதம் நடக்கிறது.

“(நிதானமாக) எனக்கென்ன பயம்? இங்கே கள்ளன் கீழே காமாகன் உனக்கு உன் உடமை வண்டும் அவனோ என்னையே அபகரிக்க வந்திருக்கிறான். நீ கருந்தளே கீழே கருநாகம் (ஓர் இரவு ப.35) என்று தன் இயலாமையைச் சூசீலாக என்னிடம் கஹும் அடக்கு மொழியாகும் மலேமும் காதலைப் பற்றி அண்ணா கஹும் போது “காதல் என்பது சப்து-கவிகளின் கற்பனை மாளிகையில் தரப்படும் மது” (ஓர் இரவு ப.40) என அடக்கு மொழியில் விளக்கம் தருகிறார் காதல் எத்தகையது என்று கஹிய அண்ணா போர் வீரனுக்கும் சாந்திக்கும் நடக்கும் காதல் எத்தகையது என்பதையும் கஹுகிறார். “நீ யே சொல்லு! போர் வீரனுடைய வாழ்க்கை ஆபத்து நிறைந்தது.; பயங்கரமானது. அவள். இந்து பிங்கொபி.; நீ புயல் காற்று அவள் மழுகுநீ அனல்.” (சந்திரமோகன் ப.18;) என்று விவரிக்கிறார்.; மலேமும் காகப்பட்டா பசேமும் போது “துன்பமில்லாத இன்பம் மாசு இல்லாத மாணிக்கம் மூளளில்லாத ரோஜி இந்த மகத்தான வித்தியாசத்தை தெரிந்து கொள்” (சந்திரமோகன் ப.56) என்று வாழ்க்கையில் இன்பம் துன்பம் இரண்டிலும் சமமானது என்பதை தனது அடக்கு மொழி நடையில் தெளிவுபடுத்துகிறார். பிராமணர்கள்;ன் பிடியில் சிக்கண்ட சிவாஜியையும் மராட்டிய மக்களையும் பார்த்து மோகன் விளித்துப் பசேவது போல ஒரு அடக்கு மொழி நடையை “கஹண்டிலே சிக்கிய புலி, தஹண்டிலே சிக்கிய மீன், வலையில்லே வீழ்ந்த மான்.; வாரூணாசரமத்திலே வீழ்ந்த வீரன்” (சந்திரமோகன் ப.82) என்று உரைப்பது போல படத்தைக் காட்டியுள்ளார்.

0000 0000 .

அண்ணாவின் நாடகங்களில் வினா நடையையும் அதிகமாகக் காணலாம் மஹர்த்தி கதாப்பாத திரத்தின் மஹிமம் சாமியர்கள்கை கடைக்கும் களே வியாக, “பாதி ராத திரியலே போகியாக காட்சியளிக்கும் பஹிப் பயலே! ஆசிரமமா இது? மஹட் சசாம் ராஜ்யத்திற்குப் பயிற்சிக் கஹமா? பரமனின் பாதார விந்தத்துக்குப் பாதை காட்டும் சன்மாரக் கஸ்தாபமனா? (வலேகை காரி ப.68) என்று வினா நடையிலேயே கஹ்டுள்ளார். அப்பாவிடம் மகள் சூசீலா கஹ்பதாக

“அப்பா அவருடைய மிரட்டலுக்கு ஏன் பயப்படுகிறீர்? மாமாவைச் சமாதானப் படுத்துவது முடியாத காரியமா? ஏன் அவரிடம் அவ்வளவு பயப்படுகீர்? என்ன செய்வது விடுவாரப்பா? (ஓர் இரவு ப.24) என்று வினாவாக்கும்லே வினாவாக கஹ்கிறார். இதைப் போன்றே ஹகப்பட்டார் கழப்பவாதியாகச் செயல்பட்டு வருகிறார். நாட்டில் நல்லது நடந்தால் நாம் வலேகைக்கு என்ன செய்வோம்? அது தான், “தர்மமா? அதர்மமா? பாவமா? புண்ணியமா? என்றெல்லாம் எண்ணிக்கழப்பம் அடையவண்டாம்” (சந்திரமோகன் ப.106) என்று நாம் கழகம் செய்தால் தான் எல்லாரும் நம்மை அனுகுவார்கள்; என்று உரைக்கின்றார்

இவ்வாறாக அண்ணாவின் படப்புகளில் அவருடைய மொழிநடையே அவரை முன்னிலைப்படுத்துகிறது என்பது உண்மையே. மொழிக்கு நடை எவ்வளவு முக்கியம் என்பதை உணர்ந்து அந்தந்த இடத்திற்கு எந்தந்த நடையை கையால வண்டும் என்றழைத்திறம்பைப் பெற்றவர்தான் அறிஞர் அண்ணா. இவரது நாடகங்களில் நாம் இதுவரை கண்டது உணர்ச்சி, உவமை அடக்கு மொழி வினா, நடகைளை எவ்வாறு பயன்படுத்துகிறார்கள். என்பது நமக்குத் தள்ள; எத்தெளிவாகிறது. இவகைகள் இல்லாமல் கலப்பு நடை, இயற்கைவருணனை நடை, பழமொழி நடகைகள், வழக்கு நடை, போன்றவற்றையும் தம் மொழிநடைக்கு பயன்படுத்துகிறார்கள். ப.ஐபவானந் நம்

கஃறுவது பஃல “அண்ணாத் துரையாசையன் மாணவர்கள் விரும்பினார்கள். வாலிபர்கள் சஃழ்ந்தனர். ஏனெனில் அவரின் சஃல வன்மையும் எழுத்து வன்மையும் பஃதுணர்ச்சியைத் தந்தது என்பார். “அதுபோல இன்றைய பஃபைப்பாளர்களும் அண்ணா கஃறிய மஃழி நடவடிக்கையில் சீர்திருத்த வாதிகளாகச் செயல்படவேண்டும்.”

000000000000 0000000000 00000000

1. மா. ராமலிங்கம், இரஃபதாம் நஃற்றாண்டஃ தமிழ் இலக்கிய வரலாறு 1965
2. அ.ச. ஞானசம்பந்தன்,; இலக்கிய கலை, கழக வளையிடு
3. றஃ. நீ திவானன், நடையியல்
4. சிவாஃப கண்ட இந் துராஃபயம் (சந்திரமஃகன்); சீ தபைப்பதிப்பகம் சனென்னை
5. ஓர் இரஃவ சீ தபைப்பதிப்பகம் சனென்னை
6. வலேகைக்காரி சீ தபைப்பதிப்பகம் சனென்னை
7. காதல் Nஃஃதி சீ தபைப்பதிப்பகம் சனென்னை
8. மஃ.வா இலக்கிய வரலாறு, சாகித்ய அகாதமி வளையிடு

mkduraimani@gmail.com

பதிவுகள், பிசம்பர் 2009 இதழ் 120 -மாத இதழ்

00000000000000 0000000000 000000 !

- 00000000 00.0000000 -

சஃலல்லஃஃவரர் பஃரஃஃரஃ அண்ணா! நாமஃழியால் நானில் மக்களின் உள்ளத்துள் எழுச்சியை ஏற்படுத்தி, எண்ணத்துள் பஃகுத்தறிவு சிந்தனையைச் சஃதஃக்கிய

சிந்தனைச் சிற்பிகள் பலர். அவர்களும் குறிப்பிடத்தக்கவர் பரேறிஞர் அண்ணா என அனைவராலும் அன்புடன் அழகைக் கப்பெறும் சி.என்.அண்ணாதுரையாவர். இவர் தம் நாமொழியால் தமிழ்நிலத்தை அசைத்துப் பார்த்தவர். பொதுமக்களிடம் மட்டுமின்றி வரலாறு கால இளமை சமுதாயத்தினரிடமும் புகழ் தறிவாச் சிந்தனையை வித்திட்ட பண்பாளர் இவருடைய மடேபைப் பொழிவின்கைக் கடைபிடித்து திருவாடாதுறை இராஜரத்தினம் அவர்களின் நாதசூரத்தில் தோடியகைக் கடைபிடிக்கக் கூடும் என்பர்.

நாவலர் நெடுஞ்செழியன் அவர்கள் அண்ணாவின பொழிவின்கைக் குறிப்பிடும் பொழுது 'சிந்தை பச்சை' என்ற பட்டியலின் முன்னணியில் 'டொமஸ் தனியகைக் கொண்டு வந்து நிறுத்துகிறது கிரகைக் நாடா; எட்டமண்ட பரக்ககைக் கொண்டு வந்து நிறுத்துகிறது இங்கிலாந்து;ராபட் கீரின்,இங்குக் காலகைக் கொண்டு வந்து நிறுத்துகிறது அமெரிக்கா;சிந்தை பச்சை' என்ற வரிசையில் முதலிடத்தில் திராவிடம் நிலை நிறுத்துவதற்குரிய ஓரே ஓர்வா அறிஞர் அண்ணாதான். இவரது சொற்பொழிவு சலசலவென்று ஓடும் சிற்றுவியின் பாங்கு போலவும் சொற்கள் நாணயச் சாலையில் அடிப்பட்டு ஒன்றன் பின் ஒன்றாக விழும் நாணயங்கள் போலவும் ஒன்றோடு ஒன்று மோதுதல் இன்றி வெளிவரும் என்பர். அண்ணாவினுடைய நாநீர்த்தியாலும் கருத்து வெளிவாலும் ஈர்க்கப்பட்டு,

'ஓ!அந்த கரலில் என ஆன்மாவின்
 ஆழத்தைத் தொடும்
 ஏதோ ஒன்று இருக்கிறது'(லாங்பெல்லோ)

எனத் தமிழ்ச் சமுதாயம் கட்டுண்டு கிடந்த,பொழிவுகளைக் கால வரிசைப்படி தொகுத்துப் பிம்புகார்பதிப்பகம் இரண்டு தொகுதிகளாக வெளியிட்டது. இத்தொகுப்பில் 139 பொழிவுகள் இடம் பெற்றுள்ளன.

□□□□□□□□□□ □□□□□□□□□□

அண்ணாவின சொல்லும்,சொல்லை வெளிப்படுத்துதும் உத்திகளும் ,சொற்பொழிவாற்றும் முறையும் தனித்தன்மையுடையதாக இருக்கும் என்பதை அவருடைய பொழிவுகளை அவதானிக்கும் பொழுது உணரலாம். சிறு வயதிலிருந்தே எழுத்திலும் பச்சைலும் பிறரைப் பின்பற்றாமல் தனக்கென ஒரு பாதையை வகுத்துக் கொண்டார் என்பதை நாராண துரகைக் கண்ணன் குறிப்பிடுகின்றார்.

'1934-ஆம் ஆண்டு சென்னை ஜார்ஜ் டவுன் ஏழு கிணற்று வட்டத்தில் உள்ள ஒரு வீட்டுமலே மாடியில் பாம்பு வட்டி லிட்டரி பார்லிமெண்ட் சார்பில் ஒரு பொதுக்கூட்டம், அதில் கோபாலரத்தினம் பச்சைனார், சிவசுந்தரம் வரையன் சொற்பொழிவாற்றினார், பாலசுப்பிரமணியம் இன்னும் யார் யார் ரெல் லாமோ பச்சைனார்கள். கட்சியாக வந்தவர் ஐயா ஆசாமி ஒருத்தர். ஐந்தடி ஒரு அங்குலம் உயரம் இருக்கும் சம்பவத்தையான சரீரம்,அறிவாதீட்சணத்தை வெளிப்படுத்துதும் அகன்ற நெறி,ஆழந்த சிந்தனையில் மிக்கும் பெரிய கண்கள்,ஆட்களைக் கவரும் எடுப்பான மக்கும், சைசரியாகக் கூட அரும்பவில்லை தோழர்களே என்றார் கூட்டத்தையார் து. அவ்வளவுதான் அவர் உள்ளத்திலிருந்து எழும் சந்தர்ப்ப உணர்ச்சிக்கறே பச்சைனார் சரளமாக வெளிவந்து கொண்டிருந்தன. பொருள் பொதிந்த அவர் பச்சைலில் வெளிவா இருந்தது. அவர் எடுத்துக் கொண்ட கட்சியை நிலைநாட்டத் தரக்கூடிய தியாக பச்சைனார். அவர் பச்சைலில் இன்னொரு விசேஷம் இருந்தது,அதாவது பிறரை இமிட்டே பண்ணாமல் சொந்த பாணியிலே பச்சையுதான் அக்காலத்தில் மடேயில் பச்சை விரும்பும் இளைஞர்கள் அதிலும் கல்லூரி

மாணவர்கள் மகாகனம் ஸ்ரீ நிவாஸ சாஸ்திரியார், ஆற்காடு இராமசாமி முதலியார், சத்தியமபிரத்தி முதலிய பிரபல பச்சைளர்கள் பச்சும் பொழுது சய்யும் அங்க சஷ்டகைகள், நடையுடை பாவனகைகள் இமிட்டே சய்ய்பவர்கள் கட்ட இருந்தனர். ஆனால் அந்த ஆள் அவ்வாறு சய்ய்தவரல்ல. அவர் தான் நம் அண்ணா.

00000000000000

அண்ணா 1948-ஆம் ஆண்டு மடேபைப்பச்சு எவ்வாறு அமைய வணேடும் என விளக்கி, மடேபைப்பச்சுக்கு இலக்கணம் வகுத்துள்ளார். மடேபைப்பச்சு மக்களைய சிக்கல்களை அறிந்து, அச்சிக்கலுக்குத் தீர்வு காணுவதாகவும், வாழ்க்கையை நெறிப்படுத்துவதாகவும் அமையவணேடும் எனவும் எதிர்காலத்தில் மடேபைப்பச்சு ஒரு சிறந்த ஆயுதமாகவும் விளங்கும் எனக் கபறி இவ்வாயத்ததை நல்ல வழியில் பயன்படுத்தினால் மக்களுக்கு நன்மை விளையுமெனச் சாற்றுகின்றார். மலேமும் மடேபைப்பச்சுக்குத் தங்களைத் தயாரித்துக் கொள்வோர் மிக ஜாக்கிரதையாக ஊன்றி நடக்க வணேடிய இடம் மடேபை எனவும் எச்சரிக்கின்றார்.

‘மடேபைப்பச்சு காலச்சபேம் அல்ல, விவாதத்துக்குரிய உயிர்ப் பிரச்சனைகளைப் பற்றிய கருத்துக்களை வெளியிடுவது. இனிமை எல்லோருக்கும் கிடகைக்கும் பிச்சு சய்யும் நாவணிபம் அல்ல. மடேபைப்பச்சு, வாய்ப்பொத்தி, ககைக்கட்டிக் கேட்கும் மக்கள் எதிரே நடத்தும் உபதசேமல்ல, அரூள் வாக்கல்ல, பச்சுபவர் கட்டேபவர் களை விட மதேபை என்று ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்ட நிலையுமல்ல. கட்டேபவர் கள் இன்னப்பொரூள் பற்றிப் பச்சுடக எனப் பணித்திட, பச்சுபவன் அது போலவே நடத்தும் வசன சங்கீ தமுமல்ல. வாழ்க்கையுடன் தொடர்புகொண்ட பிரச்சனைகளைப் பற்றி, மக்கள் கழப்பமான கருத்துக்களைக் கொண்டிருந்தால் தெளிவு அளிப்பது, மக்கள் மரூண்டிருந்தால் மரூச்சியை நீக்குவது. மக்கள் கவலையற்று இருந்தால் பிரச்சனையின் பொறுப்பை உணரச்சய்யுவது போன்ற காரியம். நீதியை நிலைநாட்ட, நரேமையை வலியுறுத்த, நாட்டிற்கேற்ற திட்டங்களை எடுத்து துரகைக், மடமையை மாய்க்க, கொடும்மைகளை மாய்க்க, கொடும்மைகளைச் சாய்க்க, சிறுமைகளைச் -சீ ரழிவுகளைப் போக்க ஆர்வம் தோன்ற வணேடும். அந்த ஆர்வம் ஏற்படும் சிந்தனையிலே பித்திடும் நல்ல கருத்துக்களை, அழகூற தொடர்த்து அளிப்பதே மடேபைப்பச்சு’ என எடுத்துரைக்கின்றார்.

00000000000000

ண்ணா பண்பட்ட சிறந்த சொற்களைக் கொண்டு மக்கள் மனங்களை உழுது பண்படும் மயன்ற சொல்லரூழ்வர். இவரூடைய மொழியாளும் மயால் கவரப்பட்ட சொல்லின் சலெவ் ரா. பி. சதேப்பிளளையவர்கள் ‘ஆயிரம் மடேபை ஏறிய அறிஞர். பலலாயிரம் மக்களின் உள்ளத்தலை ஒருங்கே கவரும் சீ ரிய கபரிய சொல்லாளர். கண்ணின்று கண்ணறச் சொல்லும் திண்ணியர்’ எனப் பாராட்டும்வர். திரு. வி. க அவர்களும்,

‘அண்ணா துரையென்னும்
அண்ணல் தமிழ்நாட்டு
வண்ணான் அழுக்கெடுப்பில்
வாய்மொழியின் பண்ணாவான்
சிற்பன் எழுத்தோவியத்தில்
சலெவ்ராசு நாவாயின்
அற்புதம் சபழ்மாலுமி

என்றாடும்'

எனப் போற்றுவர். தமிழ் நாட்டின் அன்றைய நிலையை எண்ணி வருந்தி 1945—இல் அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கல்பட்டமளிப்புவிழா அரங்கில் துணைவேந்தர் எம். இரத்தினசாமி அவர்களின் தலமையில் புரச்சிக் கவி பாத்திதாசன் அவர்களின் உருவப்பட்டத்தினைத் திறந்து வதைது ஆற்றிய சொற்பொழிவு வரலாற்றுச் சிறப்பு மிக்கது.

'ஏ தமிழ் நாடே! ஏ தாழ்ந்த தமிழ் நாடே! தயேந்த தமிழ் நாடே! தன்னமறந்த தமிழ் நாடே! தன்மானமற்ற தமிழ் நாடே! கலையை உணராத தமிழ் நாடே! கடவுளின் லட்சணத்தை அறியாத தமிழ் நாடே! மரூளமை மார்க்கத் துறை என்றெண்ணிடும் தமிழ் நாடே! வீறு கொண்டழை! உண்மையைக் கவிகளைப் போற்று! உணர்ச்சுக் கவிகளைப் போற்று! புரச்சிக் கவிகளைப் போற்று!! புத்தூலகச் சிற்பிகளைப் போற்று!!! எனத் தமிழக நிலையை எண்ணி வகெண்டழுகிறார். இப்பொழிவால் அன்று மாணவச் சமுதாயம் விழிப்படைந்து என்றால் மிகையில்லை.

000000 000000000000

1960 களில் இந்தி எதிர்ப்பு உச்சத்தில் இருந்த காலக்கட்டம். அறிஞர் அண்ணா அவர்கள் நம்முடைய தமிழ் மொழி பிழைத்தால்தான் நம்முடைய இனம் பிழைக்கும், நம் நாடு நமக்கு கிடைத்தால்தான் நாம் தலைநிமிர்ந்து வாழமுடியும். 26,27,29-6-1960, 10,19-7-1960, 1,7-8-1960 ஆகிய நாள் களில் தமிழ்ச் சமுதாயத்தை நோக்கி அறக்கை வல் விடுத்தார். இதன் விளைவாக தமிழ் மாணவச் சமுதாயமே வீறு கொண்டழைந்து மொழிப்போர் தொடங்கினர். இன்னுயிரை ஈந்தாவது தமிழகை காப்பாற்ற வேண்டாமென்ற அவருடைய சொல்லினையேற்று உயிர்தியாகம் ஈந்துள்ளனர். அப்படி பாடப்பட்டும் பெற்ற தமிழ் நாட்டில் தமிழ் மொழியின் இன்றைய நிலை? மும் மொழி கொள்கை வேண்டும் எனக் கற்றும் நிலை வருந்தத்தக்கது.

0000000000000000

உலக சரித்திரத்தையே மாற்றிய நூல்களும் உண்டு. மாத்மா காந்தியடிகள் அடிகள் தம்முடைய வாழ்க்கை வரலாற்று நூலில் ஜான் ரஸ்கினின் கடையருக்கும் கடதைத் திறும், ஹென்றி தோராவின சிவில் ஒத்த துழையாமலை, டால்ஸ்டாயின் கடவுளின் ராஜ்யம் உங்கள்க்கு இருக்கிறது என்ற நூல்கள் தம் வாழ்க்கைக்கு வழிகாட்டின எனவும், அகிம்சை வழியில் சிலைத் துண்டுகளாக அமைந்தன எனவும் குறிப்பிட்டுள்ளார். அண்ணாவும் நுண்ணறிவு திறனுடையவராகவும் பண்பட்ட அறிவுடையவராகவும் திகழ்க்காரணமாக அமைந்தவை பண்பட்ட நூல்களே எனலாம். நூல்களின் மீது மிகுந்த இவருக்கிருந்தது காதல் என்பதை விட பித்து எனக் கூறலாம். கன்னிமரா நூல்கத்தில் அவர்க்கைபடாத நூல்களே இல்லை என்பர். நூல்களைப் படித்தார் என்பதை விட நூல்களை உயிரம் சாக சுவாசித்தார் வாழ்ந்தார். உடல் நிலை சரியில்லாமல் அறுவகை சிகிச்சை செய்துகொள்ளப் போகும் நேரத்தில் கட்ட படித்துக்கொண்டிருந்த புத்தகத்தை மூக்க நேரம் கட்டாராம். இவ்வாறு நூல்களின் பயனையும் வல்லமையையும் உணர்ந்த ப்ரேறிஞர் அண்ணா வீட்டிற்குப் புத்தகச் சாலையை இன்றியமையாதது என்பதை வலியுறுத்தி 1948-ஆம் ஆண்டு சொற்பொழிவாற்றுகிறார்.

'வீட்டிற்குப் புத்தகச் சாலையை என்ற இலச்சியம், நாட்டுக்கோர் நல்லநிலை ஏற்படச் செய்ய வேண்டும் என்ற திட்டத்திற்கு அடிப்படையாகக் கண்டு, நதி கண்டு, மாநிதி

கண்டு அல்ல,ஒரு நாட்டை உலகம் மதிப்பது.அந்த நாட்டு மக்களின் மன வளத்தகை கண்டே மாநிலம் மதிக்கும் .மனநலம் வளர வீட்டுறக்கோற் புத்தகச்சாலை நிச்சயமாக வணேடும் .வாழ்க்கையில் அடிப்படதைத் தவேகைகளுக்கு அடுத்த இடம் ,அலங்காரப் பொருள்கள்க்கும் ,போகப் பொருள்கள்க்கும் தரப்படும் நிலைமாறி,புத்தகச்சாலகைக்கு அந்த இடம் தரப்படவணேடும் . உணவு,உடை,அடிப்படதைத் தவேகை.அந்த தவேகையைப் பரித்திசெய்தானதும் ,முதல் இடம் புத்தகச்சாலகைக்குத் தரப்பட வணேடும் .வீட்டுக்கோற் புத்தகச்சாலகை அமதைதுக் கொண்டால் , நாட்டுக்கு நல்ல நிலகை ஏற்படும் .வீட்டிற்கோற் புத்தகச்சாலகை தவேகை. ஆனால் கட்டினதை நீக்கித்தகக்க முறைகளைத் தரும் ஏடுகளைக் கொண்டதாக இருக்க வணேடும் .என அவர் கொண்ட விருப்பம் நிறுவையேயுதா?

ஒரு நாட்டின் வளம் என்பது, அந்நாட்டில் இருக்கும் பண்புள்ள மக்களின் எண்ணிக்கையைப் பொறுத்துத்தான் இருக்கும் .அறிவாற்றல் பெற்று,தன்னலம் கருதாது மக்கள்க்கு உழகைக்கும் பண்பாளர் தான் அந்நாட்டின் சிலவம் என்ற மார்டின் லித்தரின் கற்றுக்கறேப,பரேறிஞர் அண்ணா அவர்கள் சிறந்த கல்விநலம் பெற்ற பண்பாளராகத் திகழ்ந்ததோடு மட்டுமல்லாமல் ,தம்முடைய அறிவாற்றலகைக் கொண்டு,தம் இன்மக்களின் அக இருளகை விரட்டி, பகுத்தறிவு சிந்தனையை பெற்று வாழ்க்கையில் மனேமயையகை அயராது உழகை தார் . அறிஞர் அண்ணாவின் நாவில் பட்ட தமிழ் ,தமிழ் மக்கள் அனவைவர் நாவிலும் புதுத் தமிழாக,உலக மக்கள் அனவைவர் உள்ளங்களிலும் புதுத் தமிழ் புகழ் மணமாகத் தெரித்தெழத் தொடங்கிற்று என்று வருங்காலத் தமிழ் வரலாறு கட்டாயம் கற்றும் என்ற பன்மொழிப் புலவர் கா.அப்பாதுரையாரின் கருத்திற் கிணங்க அண்ணாவின் நாவில் பட்ட தமிழ் ,தமிழ் மக்கள் உள்ளத்தாளும் ,நாவிலும் நீங்கா நிற்கிறது.அவ்வாறு நிற்கும் அண்ணாரின் சொற்களும் எழுத்துக்களும் பதிவுப் பட்டகமாக மட்டுமில்லாமல் இல்லாமல் வாழ்க்கையை பயன்பாட்டுப் பட்டகமாக மாறவணேடும் .அப்பொழுதுதான் ,

நீ மண்ணுக்குள் சினைறாலும்
வரோகத்தான் சினைறாய்
அதனால் தான்
எங்கள் கிளகைகளில்
இன்னும் பக்ககள்
மலர்கின்றன .

என்ற கவிக்கோ அப்துல் ரகமான அவர்களின் அடிகள் மெய்மயையகைத்து, எழுத்தாய் , சொல்லாய் , மட்டுமல்லாமல் பொருளாகவும் என்றும் நம்முடன் வாழ்ந்துகொண்டிருப்பார் .

kalpanasekkizhar@gmail.com

பதிவுகள் , பெபர்வரி 2009 இதழ் 110 -மாத இதழ்